

Překvapení

Jiří Schmitzer

1. Zase jedno překvapení, já
pro mě však nové není
že z obrazu mám v ruce rám
Dobře vím, že mé klení
na věci nic nezmění
tak s palcem v zubech přemítám

R: Né, že mě jak druhým není přáno
ne - ří - kám a jsem rád
né, že co já bral jsem a nyní je mi bráno
bůh ví kam jsem neměl snad

2. Pro jednu kopretinu pouhou, já
držím v ruce motyku dlouhou
chtěl jsem okopat nevinnou
Na místě kde včera kvetla, já
leží teď z chroští metla
v rozpacích stojím nad hlínou

R: Né, že mě jak druhým není přáno...

3. Už málo času zbývá, já
to se rychle stmívá
co dřív jsem napsal nejde číst
tak si dám ještě dvě deci, já
a ve své kleci
zas začnu lítat jako píst